

prima instanță - (Judecătoria Șoldănești) E. Lavciuc
instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Lisnic,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Lisnic
împotriva Inspectoratului de Poliție Șoldănești cu privire la înregistrarea actului în
registru de evidență a cazierelor judiciare,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2017, prin care a fost admis
apelul declarat de Eugeniu Lisnic, casată hotărârea Judecătoria Șoldănești din 10
octombrie 2016 și emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care procesul civil
s-a încetat,

c o n s t a t ă :

La 23 iunie 2016 Eugeniu Lisnic s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în
instanța de contencios administrativ împotriva Inspectoratului de Poliție Șoldănești,
solicitând înregistrarea certificatului de cazier judiciar în registrul prevăzut în anexa nr. 2
la instrucțiunile aprobate prin Ordinul MAI nr. 60 din 03 martie 2014 și eliminarea
înregistrării nereglementare din registrul în care a fost efectuată înregistrarea.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la 01 aprilie 2016 s-a
adresat către Inspectoratul de Poliție Șoldănești pentru a-i fi eliberat cazierul judiciar, dar
colaboratorul cancelariei a înscris în registrul manual de evidență a cazierelor judiciare
codul personal din buletinul de identitate, însă nu a înscris numărul cazierului judiciar.

Astfel, menționează că la solicitarea sa de a indica în registru numărul cazierului
judiciar, colaboratorul cancelariei a indicat denumirea actului eliberat în coloana unde a
indicat codul personal din buletinul de identitate, iar numărul pe care la indicat în
registru nu este al certificatului de cazier judiciar.

Având în vedere cele menționate, la 07 aprilie 2016 a depus la Inspectoratul de
Poliție Șoldănești o cerere prin care a solicitat să se efectueze un control asupra
corectitudinii înregistrării cazierului judiciar eliberat.

Prin răspunsul primit la 25 aprilie 2016, a fost informat că cazierul judiciar se
eliberează conform art. 44 al Ordinului MAI nr. 60 din 03 martie 2014, iar în registru a
fost înregistrat numărul fișei de însoțire a cazierului judiciar.

Ulterior, nefiind de acord cu răspunsul primit, la 20 mai 2016 reclamantul a depus
o plângere la Inspectoratul de Poliție Șoldănești prin care a solicitat înregistrarea actului

conform prevederilor din anexa nr. 2 la instrucțiunile aprobate prin Ordinul MAI nr. 60 din 03 martie 2014.

Iar, prin răspunsul primit la 30 mai 2016 a fost informat că conform art. 20 al Legii cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994, petițiile adresate a doua oară, care nu conțin argumente sau informații noi, nu se reexaminează.

Prin urmare, Eugeniu Lisnic invocă dezacordul cu răspunsul menționat, deoarece în plângerea din 20 mai 2016 a indicat că răspunsul la cererea din 07 aprilie 2016, pe care la primit la 25 aprilie 2016, contravine prevederilor art. 44 al Ordinului MAI nr. 60 din 03 martie 2014.

Prin hotărârea Judecătorei Șoldănești din 10 octombrie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă Eugeniu Lisnic împotriva Inspectoratului de Poliție Șoldănești, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

La 10 noiembrie 2016 Eugeniu Lisnic a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând modificarea acesteia și înregistrarea cazierului judiciar conform prevederilor registrului prevăzut de Ordinul MAI nr. 108 din 10 aprilie 2015, cu indicarea numărului cazierului judiciar în coloana corespunzătoare.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2017 s-a admis apelul declarat de Eugeniu Lisnic.

S-a casat hotărârea Judecătorei Șoldănești din 10 octombrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care procesul civil s-a încetat din motiv că pricina nu urmează a fi examinată în procedură civilă.

La 27 martie 2017 Eugeniu Lisnic a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de menținere a acțiunii și remitere a cauzei spre judecare în fond, cu efectuarea procedurilor prevăzute de art. 139 alin. (3), (4), (5) din Codul de procedură civilă, precum și, constatarea competenței instanței privind examinarea cauzei, recunoașterea dreptului pretins privind înregistrarea cazierului judiciar conform prevederilor art. 48 al Ordinului MAI nr. 108 din 10 aprilie 2015, având la bază art. 27 alin. (3) din Legea nr. 71 din 20 martie 2007 cu privire la Registre, înregistrarea cazierului judiciar în Registrul de evidență a actelor permissive, cazierelor judiciare, cazierelor contravenționale și altor certificate eliberate pe care Inspectoratul de Poliție Șoldănești îl deținea la 01 aprilie 2016.

În motivarea recursului, Eugeniu Lisnic a exprimat dezacordul cu decizia contestată, reiterând motivele de fapt și de drept invocate în cererea de apel.

În acest sens, susține că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 9 lit. (f) din Legea nr. 71 din 20 martie 2007 cu privire la Registre, care prevede că destinatarul registrului este subiect al raportului juridic în domeniul registrelor, din care derivă drepturile și obligațiile sale, precum și, nu a ținut cont de consecințele neînregistrării cazierului judiciar conform prevederilor art. 48 al Ordinului MAI nr. 108 din 10 aprilie 2015.

Afirmă că odată ce Inspectoratul de Poliție Șoldănești a eliberat actul administrativ, cazierul judiciar, însoțit de raportul juridic privind înregistrarea în registru a cazierului judiciar, acesta este organ administrativ public, iar litigiul îl constituie înregistrarea cazierului judiciar cu abateri de la prevederile art. 47, 48 al Ordinului MAI nr. 108 din 10 aprilie 2015.

Astfel, având în vedere prevederile art. 277 și 278 din Codul de procedură civilă pricina urmează a fi soluționată în procedura de contencios administrativ.

La fel, susține că la examinarea pricinii nu s-a constatat legalitatea probei, a extrasului de pe modificarea cu semnificație de radieră a înregistrării efectuată la 01 aprilie 2016.

Mai invocă că în ședința de judecată instanța de apel nu a întocmit procesul-verbal în conformitate cu art. 275 alin. (1), (4) și (5¹) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei instanței de apel, expediată în adresa lui Eugeniu Lisnic la 09 februarie 2017, a fost recepționată la 14 februarie 2017, recursul depus la 27 martie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Eugeniu Lisnic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Eugeniu Lisnic se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari